

Odnést si domů placentu? Z mělnické porodnice můžete

Vydávání placent v porodnicích patří mezi jedno z kontroverzních témat, které hýbe ne snad českým porodnictvím, ale především se o něj v posledních letech zajímají samy rodičky. Nejedná se o novou problematiku, zato pravidelně vracejí se a pokaždé doprovázenou o řadu nových názorů. Přestože hlavně z právního a legislativního hlediska není výklad zákona v této otázce jednoznačný, zaleží tedy na postoji jednotlivých porodnic. Nově tuto možnost nabízí i mělnická porodnice, kdy za dodržení určitých přesně stanovených podmínek si rodičky mohou odnést placentu domů.

Historicky se placenta jako součást poporodního biologického odpadu likvidovala spálením ve spalovnách k tomu určených. Této situaci odpovídala i platná legislativa a chování zaměstnanců zdravotnických zařízení. Dalším legálním způsobem řešení otázky "co s placentou" bylo její předání k vědeckému výzkumu nebo pro potřeby farmaceutického průmyslu.

Podle primáře gynekologicko-porodnického oddělení v mělnické nemocnici Radka Havlase bylo vždy všem jasné, co se bude s placentou po porodu dít a v zásadě o tom nikdo nepolemizoval. „Pak ale došlo v České republice k přijetí mnoha evropských zákonů, které nabouraly český legislativní systém, a je nutno si přiznat, že některé rozpory dodnes nebyly vyřešeny. Díky těmto zákonům došlo ke změně náhledu na placentu jako na součást integrity ženy, a tedy i po jejím vypuzení z ženského těla po porodu by na ni mělo být nahlíženo jako na předmět absolutních osobnostních práv ženy,“ přibližuje problematiku doktor Radek Havlas.

Současně a naprosto nezávisle na legislativním procesu již několik let mezi ženami stoupá zájem o vydání placenty, a to z různých důvodů. „Důvody pojmenujme osobními, byť jistě všichni tušíme, že jsou různé. Můžeme začít rituály – zakopáním placenty na zahradě či usušením do amuletu, přes naložení do různých roztoků, téměř farmaceutické zpracování placenty do kapslí či tinktur, až po pozření placenty upravené na různý kulinářský způsob. Zde musím podotknout, že konzumaci placenty nedoporučuje odborná veřejnost a ani ministerstvo zdravotnictví,“ uvádí Havlas.

Svou placentu by si domů chtěla odnést i maminka Jolana, kterou čeká porod už za pár měsíců. „Nejsem úplně zastáncem toho, že bych placentu měla sníst, ale třeba zakopat ji na zahradě a vysadit nad ní strom mi přijde jako dobré poděkování svému tělu za to, že mi dalo moje dítě,“ vysvětluje Jolana.

Změny v legislativě upravující tuto oblast nejsou v současné době úplné, a tak se jednotlivé porodnice staví každá jinak ke stoupajícímu množství požadavků ze strany rodiček, což vede k řadě sporů, stížnostem a zbytečnému utváření špatných vztahů mezi rodičkami a porodnicemi.

„Přestože všichni dobře víme, že právo a povinnost vykládat právní předpisy má u nás jenom soud a jeho rozhodnutí je nepředjímatelné, existují výklady (tedy spíše právní názory) institucí jako je ombudsman či ministerstvo zdravotnictví, které jsou – přiznejme si, že tak trochu pod tlakem veřejnosti – vstřícné vůči požadavkům rodiček. Vstřícnost porodnic tedy narůstá, ale velmi pozvolna. Ne pro nechotu, ale pro obavu ze zákonné nejistoty. Přesto se odvážím tvrdit, že nikdo z porodníků nemá zájem na sporech s rodičkami kvůli vydání placenty. Natož pak na sporech soudních. A tak i z této strany je veden tlak na vstřícný postoj k požadavkům rodiček. Výsledek je tedy kladný. Ledy pozvolna tají. A porodnice od porodnice umožňují za dodržení určitých podmínek rodičkám odnést si placentu domů. A tak tomu je nově i u nás v Porodnici Mělník,“ uzavírá doktor Havlas.